

အေး

ရေးသူ..လေးဘက်ထောက် ကလေး (အချစ်ရွာ)

Pdf ဖန်တည်းသူ ဒေါက်တာချက်ကြီး

ငယ်ငယ်တုန်းက ... ပြည့်တန်ဆာဆိုတာ ... မကောင်းတဲ့ မိန်းမလို့ ... သိထားပါတယ် ... သူတို့ရဲ့ ဘဝအခြေအနေကို မသိသေးတော့ ... အထင်သေးမိပါတယ် ... ပန်းဆိုးတန်းကို ရောက်ရင် ... အမြဲပဲ သူတို့တွေကို ဟိုနေရာ ဒီနေရာမှာ တွေ့နေရတယ် ... ကိုယ်ကိုယ် မေးကြည့်မိပါတယ် ... သူတို့ ဘာကြောင့် ဒီဘဝကို ရွေးချယ်တာလဲ ... ဘာကြောင့် ရုန်းထွက်ဖို့ မကြိုးစားတာလဲ ... ရုန်းထွက်လို့မရတာလား ... ရုန်းမထွက်နိုင်တာလား ... ကျွန်တော်သာ သူတို့လိုဆိုရင်ကော ... ဘယ်လိုလုပ်မလဲ ... ရုန်းထွက်နိုင်ပါ့မလား ... ရုန်းထွက်ချင်ပါ့မလား ... စဉ်းစားရင်း ရေးဖြစ်သွားတဲ့ ... ဇာတ်လမ်းလေး တစ်ပုဒ်ပါ ...

“အေး” ... နာမည်က “အေး” ဆိုပေမယ့် ... မအေး ... အေးဘဝက ပူသည် ... လမ်းဘေးရောက်နေတဲ့ ... အေးတို့လို ... မိန်းမသားတွေအကြောင်း ... ဒီဇာတ်လမ်းကို ဖတ်ပြီး ... ဖိလင်လေးလည်း တက်ရင်း ... ကိုယ်ချင်းစာစိတ်လေးများလည်း ... ပွားများလာကြပါစေ ... လို့

မျှော်လင့်လျက်
ဟစ်

အခန်း (၁) - ဘက်စံကား

ဒီမနက် ကားက ကြပ်လိုက်တာ ... မနက်က အိပ်ယာထတာ နည်းနည်းနောက်ကျသွားတော့ ... ၈ နာရီထိုးတော့မယ် ... ကားဂိတ်ကို သုတ်ချေတင်ပြေးပြီး ... (၄၃) ကားပေါ် အမြန်တက်လိုက်သည် ... ဟင်း ... မနက် ရုံးသွားချိန်ဆိုတော့ ... (၄၃) ဘက်စံကားက မြို့ထဲရောက်ခါနီးလေ ... ပိုကြပ်လေပဲ ... ငါးပိအိုးကမှ ချောင်အုံးမယ် ... ကြပ်လွန်းတော့ ... ညပ်နေသည် ... လှုပ်မရ ... လူငွေကြောင့် ... အသက်ရှူကလည်း ကြပ်သည် ... စိတ်က နည်းနည်း တိုလာသည် ... ဒီကြားထဲ ... နောက်မှာက ဘဲတစ်ပွေ ... အေးရဲ့ တင်ပါးကို ... အတင်းထောက်ထားသည် ... သူ့ဟာနဲ့ပေါ့ ... တခြား အပျိုလေးတွေဆို ... ရှက်ရှာမှာပေါ့ ... အေးကတော့ မရှက်တော့ပါဘူး ... အရှက်တွေက မရှိတာ ကြာပေါ့ ... ဒါပေမယ့် ဒေါသပဲ ထွက်တယ် ... လူကြပ်နေတဲ့ကြားက ... နမချင်းကိုယ်ချင်းမစာ ... နောက်ကနေ လက်ကမြင်းနေသည် ... အေးဂါဝန်က အပါး ... အထဲမှာ အတွင်းခံက ... အကြပ်ဝတ်ထားတော့ ... ဒင်းက ဖီးတွေနေတယ် ... တင်နှစ်လုံးကြားထဲ ... သူ့ဟာကို အသေအချာ ထောက်ထားတယ် ... ဝတ်ထားတာက ပုဆိုး ... အတွင်းခံမပါ ... ကြည့်ရတာ ... ဒီလိုပဲ လုပ်နေကြလားမသိဘူး ... အမြင်ကတ်တာနဲ့ ... သူ့ရင်ဘက်ကို ပိုမိုလိုက်တယ် ... အနောက်ကို နည်းနည်း ... ပိုကော့ပေးလိုက်တယ် ... သူ့ဒုတ်က ... အေး တင်နှစ်လုံးကြားထဲ ... ပိုဝင်လာတယ် ... အေးက အရပ်နည်းနည်းမြင့်တော့ ... အောက်ကနေ လှိုပြီး ... အေးရဲ့ ဟိုဟာလေးနဲ့ ... မထိတထိပေါ့ ... ကြည့်နေ ... အေး ပညာပေးပစ်မယ် ... တင်လေးကို မသိမသာ ပိုယမ်းပေးလိုက်တယ် ... စကောဝိုင်းလေးပေါ့ ... ဟင်း ဟင်း ... ဒင်းက ဖီးပိုတွေတယ်ထင်ပါရဲ့ ...

လက်က အေးခါးကိုလာဖက်တယ် ... ဖက်ပလေ့စေ ... လက်က ပိုလို့ သရမ်းလာတယ် ... အေး ခါးကနေ ... တဖြေးဖြေးရှေ့တိုးလာတယ် ... အေး ဗိုက်လေးပေါ်ကနေ ... အောက်ကို ဆင်းသွားတယ် ... ဟင်း ... လွန်လာပြီ ... သည်းခံလိုက်အုံးမယ် ... အေးက သူ့လက်ကို အုပ်ကိုင်သလိုလုပ်ပြီး ... အောက်ကို မြန်မြန် တွန်းချလိုက်တယ် ... ဟား ဟား ... ငတိက ... သဘောကျနေတယ်ထင်ပါရဲ့ ... အေးရဲ့ဟာလေးကို ... ပွတ်တယ် ... သပ်တယ် ... ကိုင်တယ် ... အရှေ့က ဒီလိုကိုင်တော့ ... အနောက်ကို ပိုကော့ပစ်လိုက်တယ် ... ဟင်း ... ကားကလည်း အရမ်းမောင်း ... သူကလည်း အရမ်းနှိုက် ... သူ့လက်ညှိုးက ... အေးဟာလေးကို အတင်းနှိုက်တယ် ... မရဘူးလေ ... အေးက အကြပ်ဝတ်ထားတော့ ... ဘယ်ရမလဲ ... ဒင်းက လက်မလျော့ဘူးနော် ... ပေါင်ကြားလေးကို လိုက်စမ်းတယ် ... အထာနပ်တယ် သိလား ... အတွင်းခံရဲ့ ချုပ်ရိုးဖောင်းနေတာကို ... လိုက်စမ်းပြီး ... လက်ချောင်းလေးက ဝင်လာတယ် ... အို ... မရတော့ဘူး ... မရတော့ဘူး ... အေးရဲ့ ဟာလေးကြားထဲကို ... လက်ညှိုးက ... မရမက ဝင်လာတယ် ... အိုး ... ရိုး ... အေးဟာလေးထဲက ... အရည်မထွက်သေးတော့ ... နာတာပေါ့ ... အေးကို ဒီလိုမျိုး ကလိရုံလောက်နဲ့တော့ ... စိတ်ထမယ် ထင်နေလားမသိဘူး ... နာတယ် ... လက်တဆစ်လောက် အထဲဝင်လာတယ် ... နာလိုက်တာရှင် ... အေး မျက်နှာလေး ရှုံ့မဲ့သွားတယ် ... ###ကြီး ... ဒီလောက်ပေးကိုင်တာတောင် ... ကိုယ်ချင်းမစာဘူး ... သူများအသားနာတာ မသိဘူးလားမသိဘူး ... အေးဂါဝန်မှာ ... ဖွက်ထားတဲ့ ... လျှို့ဝှက်လက်နက်ထုတ်လိုက်တယ် ... အပ် ... ဟင်း ... ဟင်း ... ဆက်ကနဲ ... သူ့လက်ကို ထိုးထည့်ပစ်လိုက်တယ် ...

“အား”

နောက်က နာဘူးကြီး ... အသံပြဲကြီးနဲ့ ... အော်ထည့်လိုက်တာ ... နားတောင် အူသွားတယ် ... ကားထဲက လူတွေ အကုန်ပိုင်းကြည့်ကြတယ် ... ဘာဖြစ်တာလဲပေါ့ ... စပယ်ယာက ... ဘာဖြစ်တာလဲ ဆိုတဲ့ အကြည့်နဲ့ ... အေးကို လှမ်းကြည့်တယ် ...

“ကျွန်မကို နောက်ကနေ လက်သရမ်းလို့ ... အပ်နဲ့ ထိုးလိုက်တာ ... မှတ်ပြီလား ... နာဘူးကောင်ရဲ့။”

အေး မရမက ... နောက်ကို လှည့်ပြီး ... သူ့မျက်လုံးကို ... စေ့စေ့ကြည့်ပြီး ... အော်ပြောလိုက်တယ် ... ဟား ဟား ဟား ... ယောက်ျားတွေများ ... ကိုယ်ချင်းစာစိတ်မရှိတာ ပြောပါတယ်... သူများကိုကျတော့ ... အတင်းလုပ်ချင်တယ် ... အသက်ထွက်လောက်အောင် လုပ်ချင်တယ် ... သူ့ကို အပ်နဲ့ ထိုးတော့ ... သေသွားမှာ ကျနေတာပဲ ... ငတိမျက်လုံးက ... မီးဝင်းဝင်းတောက်နေတယ် ... အံမယ် ... ဒင်းကများ ...

“ဘာဖြစ်ချင်လို့လဲ ... မှတ်ထား ... နောက်တစ်ခါဆို ... ကပ်ကြေးနဲ့ ညှပ်ပစ်မယ် ... နမချင်း ကိုယ်ချင်းမစာတဲ့ကောင်”

အားလုံးက ... ပိုင်းကြည့်နေကြတယ် ... အထင်သေးတဲ့ အကြည့်တွေနဲ့ပေါ့ ... ဟား ... ဟား ... ဟား ... ဒင်း အရှက်တွေ ဖြန်းဖြန်းကွဲသွားအောင် ... ဒီလို ပညာပေးရတယ် ...

“အေး” တဲ့ ... နာမည်က တစ်လုံးထဲ ... အေး ဆိုပြီး ... အေးမယ်များ မထင်နဲ့နော် ... သေသွားမယ် ... ခပ်တည်တည်ပဲ ... ကားရပ်တော့ ဆင်းလိုက်တယ် ...

ဟား ... ဟား ... ဟား ... ပျော်လိုက်တာရှင် ... စိတ်ညစ်တွေတာတွေတောင် ... ဘယ်ရောက်သွားမှန်းမသိဘူး ... ဗိုက်ပြည့်ဖို့ အလုပ်လုပ်ရမယ်လေ ... အေး အလုပ်က ... ပန်းဆိုးတန်းမှာ ... အခန်း (၂) - ပန်းဆိုးတန်း

သိတယ်မှတ်လား ... ပန်းဆိုးတန်း ဆိုတဲ့ နေရာကို ... ရန်ကုန်မြို့လည်ကောင်က ... ရုပ်ရှင်ရုံတွေ ရှိတဲ့နေရာလေ ...
ပန်းဆိုးတန်း ရောက်တော့ ... လူတွေကို လျှောက်ကြည့်လိုက်သေးတယ် ... မိစံရောက်ပြီ ... ထမီကို ဆွဲဆန့်နေတယ်
...ချယ်ရီ ပျောက်နေတယ် ... အင်း ... အလုပ်ဖြစ်နေကြပြီထင်ပါရဲ့ ... ငါကော ဈေးဦး ဘယ်တော့ ပေါက်မှာလဲ မသိဘူး ...
ဟား ဟား ... စိတ်မပူပေါင် ... အချိန်တန် ... ပြည့်သွားလိမ့်မယ် ... မယုံမရှိနဲ့နော် ... တစ်နေ့ ...
လေးသောင်းလောက်တော့ ... အေး ... ရှာနိုင်ပါတယ် ... လမ်းကြောင်းရှိတဲ့နေ့ဆိုရင်တော့ ... ငိုချင်တယ် ... တစ်ပြားမှ
မရဘူး ... အေး အလုပ်က ... ယောက်ျားတွေကို ... ဖျော်ဖြေသူပေါ့ ... ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေး ပြောရင် ... “ပြည့်တန်ဆာ” ...
ရိုင်းရိုင်း ပြောရင် “ဗာ” ပေါ့ ... အေးနဲ့ တစ်ခါနေရင် ... ငါးထောင်ပေးရတယ် ... နှစ်ထောင်က ... မသောင်းကို ပေးရတယ်
... မသောင်း ဆိုတာက ပန်းဆိုးတန်းက ခေါင်းပေါ့ ... အေးကို ... ဒီလိုင်းထဲရောက်အောင် ... ခေါ်လာတဲ့ ကျေးဇူးရှင်ပေါ့ ...
ကျေးဇူးရှင်ဆိုလို့ ရွဲ့ပြီးပြောတာ ... မဟုတ်ဘူးနော် ... အေး စိတ်ထဲကကို ကျေးဇူးရှင်လို့ သတ်မှတ်ထားတာ ... မသောင်းက
... သဘောကောင်းပါတယ် ... သူများတွေလို အတင်းမြှူဆွယ်ပြီး ... ခေါ်လာတာမဟုတ်ပါဘူး ... ဒီအလုပ်လုပ်ရင် ...
ဘာတွေ ဖြစ်နိုင်တယ် ... သေချာရှင်းပြပါတယ် ... သေချာစဉ်းစား ... ပြန်လှည့်လို့မရဘူး ... အေးလည်းသိပါတယ် ...
မတတ်နိုင်ဘူးလေ ... ငွေလိုနေတာကိုး ... အရင်းအနှီးမရှိ ... ပညာမတတ်တော့ ... လူကို ရင်းရတာပေါ့ ... မသောင်း ကို
သူများတွေက ... အဒေါ်လို့ခေါ်ကြတယ် ... အေးကတော့ ... အမေလို့ ခေါ်တယ် ... သူက အေးအပေါ်ကောင်းပါတယ် ...
လူတွေကို ကြည့်ပြီးမှ ... အေးကို လိုက်သွားခိုင်းတယ် ... ဘာကြေးညာကြေး ဆိုလည်း ... အကုန် သူက
ခိုင်ခံ့ရင်းပေးပါတယ် ... နေ့ခင်း ထမင်းစားရင် ... သူက အေးအတွက် တချို့ငွေယူလာပေးပါတယ် ... သူစားတဲ့ဟင်းထဲက
ခွဲပေးတယ် ... ဟင်းတော့ သိပ်မကောင်းဘူးပေါ့ ... ဒါပေမယ့် ... အေး စားနိုင်ပါတယ် ... အေး ... ပန်းဆိုးတန်း
ရောက်တာနဲ့ ... အမေသောင်းကို လိုက်ရှာတယ် ... သူက တံတားအောက်မှာ ထိုင်နေကျ ...

“အေး ... လာပြီဟေ့”

“ဟုတ် ... အမေ”

“ဟိုနှစ်ယောက်တော့ ဈေးဦးပေါက်သွားပြီ ... ညည်းက ဘာလို့ နောက်ကျနေတာလဲ”

“ဟဲ့ ဟဲ့”

“ကားပေါ်မှာ နောင်ရှိန်ချလာလို့”

“ဟယ် ... ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ”

“ကားပေါ်မှာ ... နောက်ကနေ ... နာဘူးကောင်လေ ... အတင်းလုပ်လို့ ... အေး ပညာပေးလိုက်တယ်”

“ဟုတ်လား ... ဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာလဲ ... သမီးရယ်”

“အပ်နဲ့ ထိုးလိုက်တာ”

“အပ်နဲ့ ထိုးလိုက်တာ”

“အင်း ... ဟား ဟား ဟား ... အမေသိလား ... အော်လိုက်တာ ... နားကွဲမတတ်ပဲ”

“အေးကတော့ လုပ်ပြီ ... အခု ... အူမြူးနေတယ်ပေါ့လေ”

“ဟုတ်တယ် ... သမီး အူမြူးနေတယ်”

ပန်းဆိုးတန်းရုပ်ရှင်ရုံတန်းက ... မနက်မိုးလင်းတာနဲ့ ... လူတွေကများလာသည် ... အေး ... အမေသောင်းနဲ့ ...
စကားပြောနေပေမယ့် ... မျက်စိက လျှောက်ကြည့်နေသည် ... မကြည့်လို့မရ ... မကြည့်ပဲနေရင် ...
အလုပ်မရပဲနေလိမ့်မယ် ... ဟော ... ဟိုဘက်ခြမ်းမှာ ... ပုဆိုးနဲ့ ... လူကြီးတစ်ယောက် ... အေးကို ကြည့်နေတယ် ...
အေးသိတာပေါ့ ... အလုပ်ဖြစ်တော့မယ်ဆိုတာ ... ဒီမှာလုပ်တာ ခြောက်လပြည့်တော့မယ် ... ဒီအထာတွေမှ မသိရင် ...
ထမင်းငတ်မယ် ... ဟိုလူကြီးက ... အေးကို မေးဆတ်ပြတယ် ...

“အမေ ... ဟိုဘက်မှာ”

အမေသောင်း ... ကြည့်လိုက်သည် ... မဆိုးပါဘူး ... ပြဿနာတော့ မရှိလောက်ပါဘူး ...

“သမီး လိုက်ခဲ့”

အမေသောင်း ... အေးလက်ကို ဆွဲပြီးတော့ ... ကားလမ်းကူးလိုက်သည် ... အနားရောက်တော့ ... ကြည့်လိုက်တယ် ...
လူကြီးကြည့်ရတာ ... သိပ်တော့ ပိုက်ဆံရှိပုံမပေါ် ... တောဂိုက်နည်းနည်းဆန်သည် ... တိုက်ပုံဝတ်ထားတယ် ...
အရောင်က နည်းနည်းလွင့်ချင်သည် ... ၄၀ ကျော် ၅၀ ဆိုပေမယ့် ... လက်မောင်းကြီးက ... တုတ်တုတ်ကြီး ...
အားရှိမယ့်ပုံစံ ... ဖိနပ်က ... ရာဘာဖိနပ် ... ပုဆိုးကို တင်းတင်း ဝတ်ထားသည် ... လွယ်အိတ်တစ်လုံး လွယ်ထားသည် ...
ခြေမ ... ခြေမကို အေး အမြဲကြည့်သည် ... ဒါက အေးအကျင့် ... ခြေမက လုံးပြီး ... ကြီးတဲ့လူက ... ရာဂစိတ်ကြီးတယ်တဲ့
... ဒါက ကိုယ်တွေ့နေ ... စာတွေမဟုတ်ဘူး ...

“အစ်ကိုကြီး ... သူ့နာမည်က အေးတဲ့”

အေး ... အမေသောင်းကို ... လက်နဲ့ နှစ်ခါ ကုတ်လိုက်တယ် ... ဒါက လျှို့ဝှက် ... ၂ ခါကုတ်ရင် ... ၇၀၀၀ ... အေး
မလိုက်ချင် ... စောစောစီးစီး ... ဒါမျိုးနဲ့တွေ့ရင် ... မသက်သာ ... နောက်အလုပ်တွေကျရင် ... ခံရခက်သည် ...
နာတတ်သည် ...

“အေး”

“ဟုတ်တယ် အစ်ကိုကြီး ... ဒီမှာလုပ်တာတော့ သိပ်မကြာသေးဘူး”

“ဘယ်လောက်လဲ”

“တစ်ခါနေရင် ... ၇၀၀၀”

“များတယ်”

“မရဘူး”

“၅၀၀၀ ထား”

အော် ... ခက်တော့တာပဲ ... လူကိုများ နွားများ မှတ်နေလားမသိဘူး ... ဈေးဖြတ်နေကြတာ ... လမ်းသွားလမ်းလာ
တစ်ချို့က ... ကွက်ကြည့် ကွက်ကြည့်လုပ်သွားသည် ... နေ့တိုင်းဖြတ်နေတဲ့ လူတွေကျတော့ ... မျက်မှန်းတန်းမိသည် ...
အေးတို့က ဘာတွေလဲဆိုတာ ... ကွက်ကြည့် ... ကွက်ကြည့် လုပ်ပြီး ... ပြုံးစိစိနဲ့ ... အေး မရှက်ပါဘူး ...
စလုပ်ချင်းတုန်းကတော့ ... တော်တော်မျက်နှာပူတယ် ... ဟိုဟာဖြစ်မှတော့ ... ဒီဟာတွေ ဂရုမစိုက်နိုင် ...
ဂရုမစိုက်တော့ရော ... အေးကို ... သူတို့က ထမင်းကျွေးမာ ကျနေတာပဲ ... အခုတော့ ... အေး နေတတ်သွားပြီ ... သူလည်း
သူလည်းသူသွား ... အေးလည်း ... အေးအလုပ် လုပ် ...

“မရဘူး ... အစ်ကိုကြီးရဲ့ ... သမီးလေးက ... ပစ္စည်းအသစ်လေ”

“၆၀၀၀ ထားဗျာ”

“အို ... မရပါဘူးဆိုနေမှ”

“နှစ်ခါနေမယ်ကွာ ... ၁၀၀၀၀ ရမလား”

ဟိုက် ... ဒီနေ့ ... ဘုရားမရှိခိုးလာမိတာ ... မှားတာပဲ ... စောစောစီးစီး ... အီး ... အေး ... သူ့မျက်လုံးကို
သေချာစိုက်ကြည့်မိသည် ... မလွယ်ဘူး ... ဒီလူကြီးက ... ဒီကိစ္စမှာ တော်တော်ကျွမ်းမယ့်ပုံ ...
သူကြည့်လိုက်တဲ့အကြည့်က ... အေးတစ်ကိုယ်လုံးကို သုံးသပ်ပြီးပြီ ... ပညာရှင်အဆင့် ... အမေသောင်းက ...
အေးမျက်နှာကိုကြည့်သည် ... ဘယ်လိုလဲ ... မတတ်နိုင် ... မအီမလည်နဲ့ ... ခေါင်းညိမ့်လိုက်သည် ...

“မရှိမသေ ... အစ်ကိုကြီး ... အလုပ်မလုပ်ခင် ... ငွေလေးရှင်းပေးပါ”

အမေသောင်းက ... သေချာတောင်းသည် ... တစ်ချို့က လူပါးဝသည် ... နေပြီရင် မပေးချင်တော့ ... ပြဿနာရှာသည် ...
အကျင့်မကောင်း ... အောက်တန်းကျသည် ... မရှိလို့ ခန္ဓာကိုယ်ကို ရင်းပါတယ် ... သူတို့က ... အလကား လိုချင်သည် ...
မရ ... ဒါမျိုးတော့ လက်မခံနိုင် ... အမေသောင်း ဘဝတူတွေကို ... ကိုယ်ချင်းစာသည် ... တတ်နိုင်သလောက်
ကာကွယ်ပေးသည် ...

“လှေခါးအောက်မှာ ရှင်းပေးမယ်”

လှေခါးအောက် ... ဟိုဘက်လမ်းထဲမှာ တည်းခိုခန်း သုံးလေးခု ရှိသည် ... ပထမထပ်မှာ ဖွင့်ထားသည် ... ဒီလှေခါးမှာ ...
ပိုက်ဆံပေးကြသည် ... ယူကြသည် ... ငါတော့ ... ဒုက္ခပါပဲ ... လာနေကြထင်ပါရဲ့ ...

“သမီး ... အဆင်ပြေအောင် လုပ်ပေးလိုက်နော်”

“ဟုတ်”

အမေသောင်းကို ကြည့်ပြီး ... ဟုတ်လုပ်လိုက်သည် ... ဟင်း

“သမီးနောက်က လိုက်ခဲ့နော် ... ဦး”

အေး ရဲ့ တင်သားကျစ်ကျစ်လေးက ... ဂါဝန်အောက်မှာ ... လှုပ်လီလှုပ်လဲ့ ... ဟိုလူကြီးနောက်က ကြည့်နေမယ်ဆိုတာ ...
အေး သိသည် ... ဒါက ဈေးကွက်ပရိုမိုးရှင်း တစ်မျိုးပေါ့ ... လမ်းသွားရင်း ... တစ်ချို့က ကြည့်သွားသည် ... လိုအပ်ရင် ...
သဘောကျရင် ...အေးကို ခေါ်မှာပေါ့ ... ပြောလို့ပြောတာမဟုတ် ... လက်ရှိ ဈေးကွက်ထဲမှာ ... အေးက ဘော်ဒီ အမိုက်ဆုံး
... နောက် အေးက သန့်သန့်ရှင်းရှင်းနေသည် ... ဝတ်စားတတ်သည် ... ဘောင်းဘီအကြပ်တွေဘာတွေများ ဝတ်ရင် ... အိုး
... အဲဒီနေ့တော့ ... အေး ဇူးတွေ ချောင်ပြီသာမှတ် ... လမ်းထဲကို ... မြန်မြန်ရောက်အောင် ... နည်းနည်းသွက်သွက်
လျှောက်လိုက်သည် ... မြန်မြန်ပြီး ... အေးတာပဲ ... မိစံက ... အေးကို ကရော်ကရော်လုပ်ပြသည် ... အေး ...
မဲ့ပြလိုက်သည် ... သေပြီ ... သူပြောချင်တာက ... အေး ဇူးတွေက ချောင်တော့မယ်ဆိုတဲ့ ... အထာ ... အေးတို့ရဲ့
လျှို့ဝှက်ဟာသ ...

အခန်း (၃) - တည်းခိုခန်း

တည်းခိုခန်းအောက်ရောက်တော့ ...

“ရှေ့ ... ၁၀၀၀၀”

ဦးက ... တစ်ထောင်တန် ၁၀ ရွက်ကို ... ပေးသည် ... အေး သေချာ ရေလိုက်သည် ...

“ပြည့်တယ် ... ဦး”
“သေချာသိမ်းထားဦး ... ကျပျောက်သွားအုံးမယ်”
“ဟုတ်”

ဒီလိုတော့လည်း မဆိုးပါဘူး ... လေသံလေးက ... အေးကို ဂရုဏာသက်တဲ့ လေသံမျိုး ... ဆက်ဆံရေး ပြေပြစ်မယ့်ပုံစံပါပဲ ... အေး ဂါဝန်ဘေးက အိတ်ထဲ သေချာထည့်လိုက်သည် ... တည်းခိုခန်းရောက်တော့ ... ကောင်တာက ကောင်လေးက ...

“ဒီနေ့နောက်ကျတယ်နော်”
“ဟုတ်ပ ... ကားကြပ်နေလို့”
“အစ်ကိုကြီး ... အခန်းခက ၅၀၀၀”
“အေး ရော့”

ခြင်သံ ငါးကောင်ကို လျှော့လျှော့ ရှူရှူပေးလိုက်ပြီး ... အခန်းလေးထဲကို ... အေး အမြန်ဝင်လိုက်သည် ... ဦးက နောက်က ဝင်လာပြီး ... တံခါးဂျက်ကို ... သေချာ ပိတ်လိုက်သည် ... ခုတင်က သိပ်မကြီး ... အခန်းက ကျဉ်းသည် ... အေး ... ခုတင်ဘေးမှာ မတ်တပ်ရပ်နေဆဲ ... ဦးကို ကြည့်နေမိသည် ... ဦးက ခုတင်ပေါ်မှာ ထိုင်သည် ...

“သမီးနာမည်က ... အေး တစ်လုံးပဲလား”
“ဟုတ်ကဲ့”
“ဒီမှာ လာထိုင် ... မတ်တပ်ကြီး ရပ်မနေနဲ့”
“ဟုတ်”

လူကြီးက ... အေးကို သမီးခေါ်ပြီး ... သူ့ပေါင်ပေါ် ထိုင်ခိုင်းသည် ... အေးလည်း ဘယ်ရမလဲ ... သိမ့်ကနဲ ဝင်ထိုင်ပစ်လိုက်တာပေါ့ ...
အိုး ... သူ့ပေါင်တွေက ... မာလိုက်တာ ... တင်းနေတာပဲ ... အသားတွေက ... ဖိန်းကနဲ ရှိန်းကနဲ ... ဖြစ်သွားသည် ... အေးခါးလေးကို ... သူ့ညာဘက်လက်နဲ့ ဖက်တယ် ... ဘယ်လက်က ဘာလုပ်မလဲ ... အေးကြည့်တယ် ... သိတယ် ... အေးရဲ့ ရင်သားကို ... သူ့ကိုင်တော့မယ် ... မဟုတ် ... လက်ကြီးက ... ရင်သားနားပေါ် ရောက်ပြီးမှ မကိုင် ... လက်ညှိုးလေးနဲ့ ... ဖိသည် ... ချေသည် ... အို ... အေးရဲ့ နို့သီးထိပ်လေးကို ... ဘယ်လိုများ ခန့်မှန်းသလဲမသိ ... တန်းကနဲပဲ ... အေး တွန့်ကနဲ ဖြစ်သွားသည် ... ယားသည် ...

“အို ... ယားတယ်ရှင့်”
“ဟဲ ... ဟဲ”

သဘောကျနေသည် ... သူ့လုပ်လိုက်တာ မှန်သွားလို့လား မသိ ... သဘောကျနေသည် ...

“ဦး ... နေတော့မလားဟင်”

ပေါ်တင်ပဲ မေးလိုက်သည် ... မြန်မြန်လုပ် ... မြန်မြန်ပြီးချင်သည် ...

“အကျီတွေ ချွတ်လေ”

“ရှက်တယ် ဦးရယ်”

“မရှက်ပါနဲ့ ... သမီးကလည်း”

“ဟင့်အင်း”

အေး ... သိပ်မညှုတတ်ပါ ... ဘာလို့မှန်းမသိ ... ဒီလူကြီးနဲ့ ကျမှ ... ညှုချင်နေသည် ... ကလိချင်သည် ... အေးကို ...
ခုတင်ပေါ် လှဲချလိုက်သည် ... ဒီလို လှဲချလိုက်တော့ ... အေး ရင်နှစ်မှာက ... ပိုပြီး မို့လာသည် ... မောက်လာသည် ...
အေး ရင်သားနဲ့ သူ့မျက်နှာက သိပ်မဝေး ... တစ်ထွာပေါ့ ... လူကြီးက ... အေး ရင်သားတွေကို ကြည့်ပြီး

“ထွားတယ်နော်”

“ဟုတ် ... သမီးတို့မျိုးရိုးက ထွားကို ထွားတာ”

“လုပ်တာ ကြာပြီလား”

“မကြာသေးဘူး ဦးရဲ့ ... ဒီနေ့ ကားကြပ်တာနဲ့ ... နောက်ကျနေတာ ... ပန်းဆိုးတန်းရောက်တော့ ဦးနဲ့ တွေ့တာပဲ”

ဦး ... အေးရဲ့ ... လည်တိုင်ကို ... ဘာမပြော ... ညာမပြောနဲ့ ... ငုံ့နမ်းလိုက်သည် ... အို ... ယားသည် ... သူ့
နှုတ်ခမ်းမွှေးတွေက ... စူးသည် ... အေး ... ကြက်သီးလေးတွေ ထလာသည် ... ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ... ဒီလူကြီးနဲ့ ကျမှ ...
တုနတုန်ယင်ယင် ဖြစ်နေသည် ... လက်တွေက ... အေးရဲ့ ... ရင်သားကို ... အုပ်ကိုင်လိုက်သည် ... အို ... သန်လိုက်တဲ့
လက် ... စနယ်ပြီ ... အေးရဲ့ ရင်သားတွေကို ... တင်းနေအောင် ကိုင်သည် ... ညှစ်သည် ...

“အိုး ... နာတယ် ... နာတယ် ... ဦး”

အေး ... မျက်ရည်လေးတွေတောင် လည်လာသည် ... ရင်သားဆိုတာ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ရဲ့ ... အနုဆုံး
အသားစိုင်တွေ ... ထွားတယ်ဆိုပေမယ့် ... အိနေတယ် ... အကြမ်းကိုင်ရင် နာတယ် ... နာလို့ အော်ရင် ... ဒင်းတို့က ...
သိပ်သဘောကျတာ ... ဘာဖြစ်လို့ ယောက်ျားတွေက ... သူများအသားနာတာကို ... သဘောကျလဲ မသိ ... အိုး ...
မတွေးချင် ... ဝင့်ရှိတုန်းတော့ ... ခံပေတော့ ... သူ့ပိုက်ဆံယူပြီးမှတော့ ... တန်ရာတန်ကြေး ပေးဆပ်ရမည် ...
အသွေးအသားကို ရောင်းစားတယ်ဆိုပေမယ့် ... သူများပိုက်ဆံတော့ အလကား မလိုချင်ပါဘူး ...

“ဖြေးဖြေးလုပ်ပါ ... ဦးရယ်”

အေး ... တောင်းပန်ကြည့်သည် ... သူ့ပုံစံက နည်းနည်း အားနာသွားတဲ့ ပုံ ...

“တော်တော်နာသွားလားဟင်”

“အင်း”

“သမီးဟာက သိပ်လှတော့”

သိပ်လှတော့ ... ညှစ်မိတာပေါ့ ...

“ရပါတယ် ဦးရယ်”
“ဒါဆိုလည်း အကျီချွတ်တော့နော်”
“ဖြေးဖြေးလုပ်နော် ... ဦးက အရမ်းကြမ်းတယ်”
“အေးပါ”

အေး ... ဂါဝန်ကို ဆွဲမလိုက်သည် ... တင်သားကို နည်းနည်းကြွပြီး ... ခေါင်းကနေ ချွတ်လိုက်သည် ... အတွင်းခံတွေ ... တစ်ခုပြီးတော့ တစ်ခု ချွတ်ပစ်လိုက်သည် ...

“လှလိုက်တာ အေးရယ်”
“ဦး ... ချွတ်အုံးလေ ... ခစ် ... ခစ်”
“အင်း”

အေး ... ကူချွတ်ပေးလိုက်သည် ... အခုတော့ ... နှစ်ယောက်လုံး ... ကိုယ်တုံးလုံး ... ဟာ ... ငါတော့ မှားပြီ ... ဟိုလူကြီးက လူကြည့်တေတော့ ရိုးပုံရိုးလက်နဲ့ ... သူ့ဟာကို ကြည့်ပါအုံး ... ဂေါ်လီတွေနဲ့ ... ထောင်နေလိုက်တာလဲ ... ပြောင်းဖူးကြီးကျနေတာလဲ ... အမေရေ ... အေးတော့ သေပါပြီ ...

“ဦး ... ဖြေးဖြေးနော်”
“ဘာဖြစ်လို့လဲ”
“ဟွန်း ... သူ့ဟာကြီးက အကြီးကြီး ... ပြောင်းဖူးကျနေတာပဲ”
“ဟဲ ... ဟဲ ... အေး စွဲသွားအောင် ... ဦးလုပ်ပေးမယ်”

အေး ... ပေါင်ကားပေးလိုက်သည် ... အေးပေါင်နှစ်ချောင်းကြားမှာ ... ဝင်နေရာယူပြီး ... သူ့ဒုတ်နဲ့ ... အေးရဲ့ ဟာလေးကို အကွဲကြောင်းတစ်လျှောက် ... ပွတ်ပစ်လိုက်သည် ... အေး စိတ်မပါတော့ ... သူ့ပစ္စည်းကြည့်ပြီး ... ခုနက စိတ်ထချင်တာ ဘယ်ရောက်သွားမှန်းမသိ ... ဦးကတော့ ပွတ်သည် ... တောင်ထိုးလိုက် ... မြောက်ထိုးလိုက် ... အေးရဲ့ ပန်းဖူးလေးကိုလည်း ... လက်နဲ့ ဖိချေလိုက်သည် ...

“အို ... လက်ကြီးနဲ့ ... ဟာ ... ဟင့်”

အေး ... ကော့ပုံသွားသည် ... ရင်သားတွေကို ပိုကော့ပစ်လိုက်ပြီး ... တင်သားတွေက ... မွေယာအောက်ကို ပိုခွက်ဝင်သွားသည် ... ဦးကို ပိုပြီး ... တင်းတင်းလေး ဖက်ထားမိသည် ... ဦးက ဒီလိုလုပ်တာ သဘောကျတယ်ထင်ပါရဲ့ ... ပိုပြီးတော့ ပွတ်သည် ... ချေသည် ... ပန်းဖူးလေးကို သေချာလုပ်နေသည် ... ခံရခက်သည် ... အရမ်းခံရခက်သည် ... မီးပုံထဲ ... ဓါတ်ဆီပုံး ပစ်ထည့်လိုက်သလို ... စိတ်ထဲမှာ ... ဟိုစိတ်တွေ ... ဝုန်းကနဲ ဆိုသလို ... ထကြွလာသည် ...

“အို ... လုပ်ပါတော့ အစ်ကိုကြီးရယ် ... အေး ... မခံနိုင်တော့ဘူး”
“ဟဲ ဟဲ”
“အား ... ဖြေးဖြေး”

သူက ... သူ့ဟာကို ကိုင်ပြီး ... အေးထဲကို ဖြေးဖြေးထည့်သည် ... မဝင် ... ဘယ်ဝင်မလဲ ... ပြောင်းဖူးလောက်ဟာကြီးကို ... ဘယ်လိုလုပ်ဝင်မှာလဲ ... အေးဟာကို ... နံနဲ ဖြဲပေးလိုက်သည် ... စွတ်ကနဲ ဝင်ချလာသည် ... ဟိုး ... သူ့ဟာ

ထိပ်ပိုင်းလောက်ပဲ ... အေးထဲ ဝင်လာရုံ ရှိသေးသည် ... အေး နားထင်တွေ ... ဆံပင်တွေ ထောင်ထလာသည် ...
ကြီးလိုက်တာ ... မခံနိုင်ဘူး ... ဟူး ... အေး ... ယောင်ယမ်းပြီး ... သူ့ကို အတင်းတွန်းသည် ... မရ ...
ဗလကတော်တော်တောင့်သည် ... တစ်ထစ်ချင်း ဝင်လာသည် ...

“အား ... ဟင့်အင်း ... ဟင့်အင်း ... အမေရေ ...”

အေးရဲ့ဟာလေးက ... လူတကာ လုပ်တာခံရတယ်ဆိုပေမယ့် ... အဲဒီလောက် မကျယ်သေးပါဘူး ... ငယ်သေးတာရယ် ...
ကျန်းမာသန်စွမ်းနေတာကြောင့် ... ကျဉ်းနေဆဲ ... ကြပ်နေဆဲ ... နာလွန်းလို့ အတင်းညှစ်ထားတာကို ... သူက
ဖီးတွေနေသည် ... နောက်ဆုံးတစ်ချက် ... အားကုန်ဆောင့်ဝင်လာသည် ...

“အား ... နာတယ် နာတယ် ... သေပါပြီ”

အေး ယောင်ယမ်းပြီး ... မွေယာခင်းကို ... ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ထားမိသည် ... အေးတို့ဘဝမှာ ... မနှစ်သက်လည်း ခံ
... နာလည်းခံ ... အတင်းလုပ်လည်း ခံရတာပါပဲ ... လူကြီးက ... ဘယ်အချိန်ကထဲက ... ငတ်နေလဲ ပြတ်နေလဲမသိ ...
ဆောင့်သည် ... ဆောင့်တာမှ ... တရစပ်ဆောင့် ...

“အား ... နာတယ် နာတယ် ... ဦးရယ်”

“ဖြေး ဖြေး ဦးရယ်”

“အရမ်းကောင်းနေပြီ ... အေးရယ်”

“ဟင့် ... ဟင့်”

“အို ... အား ... လား လား”

“ထိတယ် ... ထိတယ်”

“အဲလို မလုပ်နဲ့လေ ... မခံနိုင်ဘူး”

အေး ... တကယ်မခံနိုင်တော့တာပါ ... ဂေါ်လီတွေရဲ့ ခပ်ကြမ်းကြမ်းပွတ်တိုက်မှုက ... အတွင်းသားနုနုတွေကို
နာကျင်စေသည် ... နာတာမှ ... အသည်းခိုက်အောင်နာသည် ... ယောက်ျားဆိုတာမျိုးက ... အေးတို့ အဲဒီလိုမျိုး ...
ခံရခက်လေ ... ပိုသဘောကျလေ ... ဖီလင်လာလေပဲ ... သူများအသားနာအောင် ... သက်သက်ဂေါ်လီတွေထည့်ကြသည်
... ဂေါ်လီဆိုတာက သဘာဝမဟုတ် ... အေးရဲ့ ပန်းလေးထဲ ... အထည့်ခံရတိုင်း ... ဂေါ်လီတွေက ထောက်နေသည် ...
အဝင်မချော ... အတွင်းသားနံရံများကို ... ပွတ်ဆွဲသွားတာများ ... ကောင်းလှသည် ... ဒါပေမယ့် နာသည် ... ခံရခက်သည်
... သူများအသားနာမှ ... နှစ်သက်တဲ့ ယောက်ျားတွေကို မုန်းတယ် ... ဘယ်ဘဝက ဝဋ်ကြွေးတွေလဲ မသိပါဘူး ... ခံရတာမှ
လိမ့်နေအောင် ခံရတာ ... တရစပ်ဆောင့်နေရင်းမှ ... ထိုးမွေပစ်လိုက်သည် ... အေး ... မွေယာခင်းကို ... ကျစ်ကျစ်ပါအောင်
ဆုပ်ပြီး ... သူ ကြမ်းသမျှ ရမ်းသမျှ ... အံ့ကိုကြိတ် ... နှုတ်ခမ်းကို ကိုက်ပြီး ... အားတင်းထားရသည် ...

“အို ... တော်ပါတော့ရှင်”

“ရပ်ပါတော့”

“ဟီး ... အမေရေ ... ကယ်ပါအုံး”

ကာမဘီလူး စီးနေတဲ့ ... ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ ... လုပ်ချင်တိုင်း လုပ်နေတာကို ... အေး မခံနိုင် ... နာလွန်းလို့ ...
မျက်ရည်တွေတောင် ထွက်သည် ... တောင်းပန်မှ ပိုဆိုးလာသည် ... အဝင်အထွက်တွေက ပိုကြမ်းလာသည် ... သူ့လက်က

... ခါးအောက်ကို လှိုဏ်း ... အေးရဲ့ တင်သားတွေကို ညှစ်သည် ... ဆွဲမသည် ... အေးက ပိုကော့ပေးသလို ဖြစ်သွားလို့ ... ပိုထိသည် ... ခံရခက်သည် ... သူ့ဟာက ကြီးရုံသာမက ... နည်းနည်းလည်း ရှည်သည် ... တစ်ချက်တစ်ချက် ... သားအိမ်ဝကို လာထိသည် ... ပိုဆိုးလာသည် ... နွားကြိုးသိုးပြတ်လို ဆောင့်သည် ... တော်ရုံကောင်မလေးဆို ... အသက်ထွက်လောက်သည် ... အေးလို တောင့်တောင့်တင်းတင်း ... မိန်းမမို့လို့သာ တော်သေးသည် ... အသက်ရှူသံတွေက ပြင်းလာသည် ...

“ဟာ ... ဟာ ... ဟား”
“ကောင်းလိုက်တာ အေးရယ်”

သူက ... ပြီးခန်းမို့လို့လားမသိဘူး ... အားကုန်ဆောင့်ချလိုက်တာ ... သူ့ဟာက ... အေးသားအိမ်ထဲ ကျုံ့ဝင်သွားသည် ... ခံစားလိုက်ရတာက နင့်နေတာပဲ ...

“အား”

အေး ပန်းလေးထဲက ... အရည်တွေ ပြုတ်ကနဲ ထွက်သွားသည် ... ကောင်းလိုက်တာရှင် ... နာကျင်ခြင်း ... ယားယံခြင်း ... တို့ကို လိမ့်နေအောင် ခံရပေမယ့် ... အဆုံးသတ်မှာ ... ပြီးသွားတော့ ... ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အေး စိတ်ကျေနပ်သွားသည် ...

“ဦး ... လုပ်လုပ် ... အေး ပြီးတော့မယ်”
“အား ... အီး ... အို ... ရှိုး”
“ဟင်း ဟင်း”
“ကောင်းလိုက်တာ ဦးရယ်”
“ကောင်းလိုက်တာ”
“ဟင်း”

အေး ... တစ်ကိုယ်လုံးမှာ ... အားတွေ လျော့သွားသည် ... ဒီအရည်တွေ ထွက်တိုင်း ... အေး ရင်မှာ ... ဖုတ်လိုက် ဖုတ်လိုက်နဲ့ ... အသက်ရှူရခက်သည် ... အေး ... ပက်လက်ကလေး ... မလှုပ်ချင် ... သူကတော့ ... မာန်တွေ တက်နေတယ် ထင်ပါရဲ့ ... အားရှိလွန်းလှသည် ... နောက်တစ်ခါ ... လုပ်ဖို့ပဲ ... ပြင်နေသည် ... ခုတင်ဘေးမှာ မတ်တပ်ရပ်လိုက်သည် ... အေးရဲ့ ကိုယ်လေးကို ... မှောက်လိုက်သည် ... သူ ... ဘာလုပ်မလို့လဲ ...

“ဦး ... ဘာလုပ်မလို့လဲဟင်”
“လေးဘက်ထောက်ပေးလေ”
“ရှင် ... ဟင့်အင်း ... ဟင့်အင်း”

အခန်း (၄) - ဒုတိယအချိန်

အေး ... သေချင်သည် ... ပက်လက်တောင် ... ဒီလောက်ခံရခက်တာ ... လေးဘက်ထောက်ဆို ... ပိုဆိုးမယ် ... မရပါဘူး ... ဒီလူကြီးက တားမရ ... ဆီးမရ ... အတင်းပဲ ခါးကနေ ဆွဲမလိုက်သည် ... အေး ... ဒီအချိန်မှာ အားသိပ်မရှိ ... ခုနက ... ပြီးသွားလို့ ... အားတွေလျော့နေသည် ... ခါးကနေ ဆွဲမခံလိုက်ရတော့ ... အေး မျက်နှာက ခေါင်းအုံးကို အပ်ထားမိသည် ... ခါးလေးက ခွက်ပြီး ... ဖင်လေးက ထောင်နေတာပေါ့ ... အေး ... လေးဘက်ထောက်ကို သိပ်မပေးချင် ... ခံရခက်သည် ...

အရမ်းနာသည် ... ယောက်ျားတွေက ကိုယ်ချင်းစာတာမဟုတ် ... စွတ်လုပ်သည် ... လေးဘက်ထောက်ခံရရင် ...
အေးဟာထဲကို ခါးထည့်ပြီး မွန်းသလို ... အရမ်းနာသည် ... တစ်ခါတလေ ... ထိပ်ဖျားက အစေ့ကို ပွတ်ဆွဲမိသွားရင် ...
ထွန်ထွန်လူးသည် ... အာခေါင်ခြစ်ပြီးအော်မိသည် ... ဒါကို ဒင်းတို့က ... အရသာခံသည် ... အော်လေ ပိုလုပ်လေပဲ ...
ညှာမယ်လို့တော့ မအောင်းမေ့နဲ့ ...

အခုလည်းကြည့် ... သူ့ဟာက ... ဂေါ်လီတွေနဲ့ ... အေးဟာလေးရဲ့ အဝမှာ တော့နေပြီ ... သူ့ထိပ်ဖျားက ... အလုံးက
ကလေးလလက်သီးလေလက်ရိုမယ်ထင်တယ် ... မဝင်ဘူး ... အေး ကြောက်သည် ... အတင်းညှစ်ထားသည် ...
မဝင်စေချင် ... အဝမှာ တော့ထားပြီဆိုတော့ ... ဘယ်လိုမှ ကာကွယ်လို့ရမှာ မဟုတ်ဘူး ...

“အေး ... မညှစ်ထားနဲ့လေ ... ကလေးကလည်း”
“ဟင့်အင်း ... ဟင့်အင်း ... အေး ကြောက်တယ်”
“မကြောက်ပါနဲ့ကွာ ... စိတ်ကိုလျှော့လိုက် ... စိတ်ကိုလျှော့လိုက် ...”

အေး ... စိတ်ကိုမလျှော့နိုင် ... လျှော့လိုက်ရင် ... ထပ်လာမယ် ... နာကျင်မှုတွေကို အေး သိတာပေါ့ ...

“မလုပ်ပါနဲ့လား ... ဦးရယ် ... ရှိကြီးခိုးပါတယ်”
“ဟာကွာ”

ဦး စိတ်မရှည်တော့ ... တော့ထားတာကို ခွာလိုက်သည် ... အေးက ... အော် သူမလုပ်တော့ဘူးပေါ့ ... နည်းနည်း
စိတ်လျှော့လိုက်မလို့ရိုတုန်း ... သူ့လက်နဲ့ ... အေးရဲ့ နောက်ပေါက်လေးထဲ ... လက်ညှိုးကို ထိုးထည့်လိုက်သည် ...

“အား ... နာတယ် ... နာတယ် အား::::::::::”
“လက်ဖယ် ... လယ်ဖယ်”

အရမ်းရက်စက်တယ် ... အေးရဲ့ နောက်ပိုင်းက အရည်တွေရွှဲနေတယ်ဆိုပေမယ့် ... အေးက နောက်ပေါက်ကို တစ်ခါမှ
ခံဖူးတာမဟုတ် ... ဒီလိုမျိုး အစိမ်းလိုက်ကြီး ... အသွင်းခံရတော့ ... နာလိုက်တာရှင် ... အေး ... သူ့လက်ကို ...
ဆွဲဖယ်လိုက်ပေမယ့် ... အေး ထလိုမရ ... အေးခါးကို ... သူက ဖိထားသည် ... နောက်ပေါက်ထဲက ... လက်ကို
မထုတ်တဲ့အပြင် ... သူ့ဒုတ်ကြီးက ... အေးဟာထဲ ဝင်ချလာသည် ... အရမ်းဆောင့်ချလိုက်သည် ...

“မြွတ် ... ဒုတ်”

ဆောင့်ချလိုက်တာမှ ... အေးသားအိမ်ဝ ရောက်တဲ့အထိ ... သူ့ဒုတ်က ဝင်ချလာသည် ... သားအိမ်ဝကို ပြေးဆောင့်ခံရတဲ့
ဒဏ်ကြောင့် ... အေးနားထင်တွေ ပူထူလာသည် ...

“အား ... နာတယ် ... အမေရယ်”
“တော်ပါတော့ ဦးရယ် ... အေး မခံနိုင်တော့ဘူး”
“ခဏလေးပါကွာ ... ခဏလေးပါ”

ဦး ... ရက်စက်သည် ... အေး ခါးကို ကိုင်ကာ တရစပ် ဆောင့်သည် ...

“ပြတ် ... ဖတ်”
“အား ... ရှိ ... ရှိ”
“အိုး ... နာတယ် ... နာတယ်”
“တအားမလုပ်နဲ့လေ ... အား ... တော်ပါတော့”
“ဖတ် ... ဖတ်”

တစ်ခန်းလုံး ... အဝင်အထွက် အသံတွေ ဆူညံနေသည် ... အေး ... နာလွန်းလို့ ... မျက်ရည်တွေ ထွက်မိသည် ...
မျက်နှာကို ခေါင်းအုံးမှာအပ်ပြီး ... လူးလွန်းနေသည် ... အေး ... ခေါင်းမဖော်နိုင် ... အံ့ကြိတ်ပြီး ခံနေရသည် ...

“ဟာ ... ကောင်းလိုက်တာကွာ ... ရှိ”
“အို ... နာတယ် ... ဖြေး ဖြေး ဆောင့်ပါဦးရယ်”
“အရမ်းကောင်းတယ်ကွာ”
“အား ... ဟင့် ... ဟင့် ... အေးကိုလည်း သနားပါအုံး”

တောင်းပန်လေ ... ပိုဆော်လေပဲ ...

“ဖတ် ... ဖတ်”
“ဖတ် ... ဖတ်”
“အေး သေတော့မယ်”
“ဟင်း ... ဟင်း”

အေး ... တောင်းပန်တယ် ... မရပါဘူး ... သူ့ဒုတ်ကြီးဘေးက ... ဂေါ်လီတွေက အစွမ်းပြလွန်းသည် ... အတွင်းသားတွေကို ...
... ပွတ်ဆွဲသွားများ ... ဆွေမျိုးမေ့လောက်သည် ... ထိပ်ဝက အသားနုလေးတွေက ... စုတ်ပြတ်ကုန်ပြီလားမသိ ... အေး
နာရည်တွေတောင် ထွက်လာသည် ...

“အား ... အား ... အား”
“အဲဒီလိုမလုပ်နဲ့လေ”

မခံနိုင်တော့ ... သူ့ဒုတ်ကို ... အေးထဲမှာ ထည့်ပြီး မွှေသည် ... ဘယ်ခံနိုင်မှာလဲ ... အပေါက်ကျဉ်းကျဉ်းလေးထဲမှာ ...
မဆန့်မပြဲထည့်ပြီး ... မွှေခံရတော့ နာသည် ... ကြာရင် ... အေးပန်းလေး ကွဲနိုင်သည် ...

“အမေရေ ... ကယ်ပါအုံး ... အား ... နာတယ် ... နာတယ်”
“အား ... ကွဲပြီ ... ကွဲပြီ ... စပ်လိုက်တာရှင်”

အမွှေခံရတော့ ... အေး ဆောက်တည်ရာမရ ... ကော့ပျံလန်နေသည် ... အေး ... နားထင်တွေ ပူထူလာသည် ...
အရည်တွေက ထွက်သလားမမေးနဲ့ ... ဒလဟောပဲ ... အထဲက သွေးတွေများ ထွက်ကုန်ပြီလားမသိ ... အေး
သိပ်မစဉ်းစားနိုင် ... ကာမဂုဏ်အရှိန်ကြောင့် ... နာကျင်မှုတွေကို အံ့ကြိတ်ပြီး ခံနိုင်သည် ... နို့မို့ဆို ... ဒီလူကြီးကို
ထသတ်မိမလားမသိ ... ဆက်တိုက်ဆောင့်နေရင်း ... တစ်ချက်ရပ်သွားသည် ...

၁ စက္ကန့် ... သူ့အချောင်းကို ... အဆုံးနီးပါ ဆွဲထုတ်သွားသည် ... ထိပ်ပိုင်း ဒ် လုံးကြီးသာ အေးထဲမှာ ကျန်နေသည် ...
အေး ကောင်းနေပြီ ... အသားကုန် ... ဗိုက်သားကို ကျုံ့ပြီး ... အေးပန်းလေးကို ညှစ်ထားသည် ... ဒါကို ဦးက
သိပ်သဘောကျတယ်ထင်တယ် ...

ဒုန်းကနဲ ပြေးဆောင့်သည် ...

“အား ... နာတယ် ... နာတယ် ... အို ... ရှိုး”

“သေပါပြီ အမေရေ ...”

ကြမ်းလိုက်တာရှင် ... တဆုံးထုတ်ပြီး ... တစ်ဆုံးပြန်ဝင်လာတော့ ... အေး ... ရုန်းကြွမိသည် ... ကျောကုန်းလေးတောင်
ကုန်းထလာသည် ... ဦးက နပ်သည် ... အေး ခါးကို အတင်းဖိထားပြီး ... အဲဒီလိုမျိုး ဆက်တိုက်လုပ်သည် ... အေး ...
ခေါင်းအုံးကို ... ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဖက်ထားပြီး ... ခေါင်းမဖော်နိုင်တော့ ... မချိမဆန့် အ ဝိုးခံနေရသည် ...

“အို ... ရှိုး”

“မြတ် ... ဖတ်”

“ဖတ် ... ဖတ်”

“ကောင်းလိုက်တာ ... အေးရယ်”

“အား ... ပြီးပြီ ... ပြီးပြီ ... ကောင်းလိုက်တာ ... အေးရယ်”

သူ့ဒုတ်ကြီးက ... အတင်းဆုံး ... အထွားဖြစ်လာပြီး ... မြတ်ကနဲ .. အရည်တွေ ပန်းထည့်ပစ်လိုက်သည် ... အို ... အေး
သားအိမ်ထဲထိ ... အရည်တွေ ရောက်လောက်အောင် ... အားပြင်းလိုက်တာ ... ကောင်းလိုက်တာ ... အေးလည်း ...
စိတ်မထိန်းနိုင်တော့ ... သူ့ဟာကို ... အတင်းညှစ်ပြီး ... အရည်တွေ ပန်းထုတ်ပစ်လိုက်သည် ... အေးဟာလေးက ...
ရှုံ့ချီပွချီနဲ့ ... သူ့ဒုတ်ကို ညှစ်ညှစ်ပေးသည် ... အေး ... မလှုပ်နိုင် ... ငါးမိနစ်လောက် ... မိန်းမောနေသည် ... နှလုံးတွေက
တဒုတ်ဒုတ်နဲ့ ... အရမ်းမောသည် ... ဒီလိုလူမျိုးတွေချည်းပဲဆို ... အေးအသက်တိုမယ် ...

“အေးက ... အပေးကောင်းတယ်နော်”

“အို ... ရှင်”

“မင်းကို ... အရမ်းသဘောကျသွားပြီကွာ”

“ဟုတ်လို့လား”

“ဟုတ်တာပေါ့”

“အေး ... အရမ်းမောတယ် ဦးရယ်”

“အင်း”

“ဦးက ... အရမ်းဆိုးတယ်”

“မဆိုးပါဘူး”

“ဆိုးပါတယ် ... ဆိုးပါတယ် ... လူကို တအားလုပ်တယ်”

“ဟဲ ... ဟဲ ... အေးက အရမ်းကောင်းတာကိုး”

“နောက်တစ်ခါလာရင် ... အေးကို ခေါ်နဲ့”

“အန် ... ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“အော် ... ဦးကလည်း ... နောက်တစ်ခါစားရင် ... အသစ်လေးတွေ စားပေါ့ ... ဒါချည်းပဲ စားရင် ... ရိုးတယ် ဦးရဲ့ ...
ဟုတ်ဘူးလား”
“ဟုတ်တာပေါ့”

အေး ... ဒီလူကြီးကို ... ကြောက်သည် ... အရမ်းကောင်းတယ် ဆိုပြီး ... နောက်ရက်လာခေါ်ရင် ... သေမှာ ... ဒီတော့ ...
အေးဘက် မလှည့်အောင် ... တခြားကောင်မလေးတွေကို ညွှန်းပေးနေတာပေါ့ ...

“ဘယ်တစ်ယောက် ... ကောင်းလဲဟင်”
“မိစံ”
“ဘယ်တစ်ယောက်လဲ”
“အေးကို ... ကရော်ကရော် လုပ်ပြတဲ့ တစ်ယောက်”
“သိပြီ”
“အခုခေါ်လို့ရလား”
“ရှင်”

မလွန်လွန်းဘူးလားဟင် ... အေးကို နှစ်ချီတောင် ချပြီးတာတောင် ... သူ့ဆန္ဒက ... မငြိမ်းသေး ... တော်တော်နာကြီးတဲ့ ...
ဦး ...

“ရပါတယ်ရှင် ... သွားခေါ်ပေးပါ့မယ်”

အေး ... ခုတင်ပေါ်က ... ထလိုက်သည် ... အို ... ခူးတွေက သိပ်မခိုင်ချင် ... ယိုင်ချင်နေသည် ... အကျီတွေ
မြန်မြန်ကောက်ဝတ်လိုက်သည် ...

“ဦး ... ဒီမှာ စောင့်နေနော် ... အေး ... သွားခေါ်လာပေးမယ်”
“အိုကေ”
“အေး ... သွားပြီနော်”
“ခဏလေး ... ရော့ ... ၃၀၀၀ ... ကြိုက်တာစား”
“ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ရှင်”

အေး ... အပြင်ထွက်လာတော့ ... ကောင်တာက ကောင်လေးက ... ပြုံးစိစိနဲ့ ...
“ဟဲ့ ... ဘာရီတာလဲ”
“အစ်မတို့ အခန်းက ... တအားဆူတာပဲဗျာ”
“###”
“အစ်မကို သေပြီတောင် ထင်တာ”
“###ကောင်”

အေး ... ဒိုင်းကနဲ မျက်စောင်းထိုးပစ်လိုက်သည် ... အေးမျက်နှာ နီရဲသွားသည် ... နည်းနည်းတော့ ရှက်တာပေါ့ ... ဒင်းတို့နဲ့
ဆက်မပြောရဲ ... ပြောရင် ... ပိုဆိုးလာတတ်သည် ... အေး ... အောက်ကို မြန်မြန်ဆင်းလိုက်သည် ... အို ...
မျက်လုံးတွေတောင် ပြာတယ် ... ဟိုလူကြီးက ... တအားဆော်သည် ... မိစံ ... မိစံ ... ငါ့ကို ကရော်ကရော်လုပ်တဲ့

ကောင်မ ... ဟိ ... ဟိ ... ကြုံတုန်းလေး ... ညွှန်ပေးလိုက်မယ် ... မိစံ ... မိစံ ... ဂေါ်လီအရသာလေးကို ...
ခံကြည့်လိုက်အုံး ... နင်ပဲ ... ခုနကလို ... ကရော်ကရော်လုပ်နိုင်မလား ... ငါ့လိုပဲ ... ဖင်ပူအောင် ခံရမှ သိမယ် ... ဟီး ...
ဟီး ...

အေး ... သုတ်သုတ်လေး ... ပြန်လာတော့ ... ကားဂိတ်က လူတွေ ဝိုင်းကြည့်သည် ... မတတ်နိုင် ... ပေါင်ကြားက အနာက
... ပရုတ်ဆီလည်း လိမ်းမရ ... နည်းနည်းကွချင်နေသည် ... လမ်းလျှောက်ရင် နာသည် ... ငွေလိုချင်တော့လည်း ... ခံပေါ့
... ရုပ်ရှင်ရုံအောက်ရောက်တော့ ... အမေသောင်းဘေးမှာ ... လူတစ်ယောက် ... ဟိုက် ... ငါ့ကို မခေါ်ပါစေနဲ့ ...
မျက်ခုံးတွေ ... နည်းနည်း လှုပ်ချင်သည် ... အေး ... အမေသောင်းကို ... လှမ်းကြည့်ပြီး ... ပြုံးပြလိုက်သည် ...

“အမေသောင်းရေ ... စောစောစီးစီး ... အေးတော့ ပွင့်လာပြီ”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ သမီးရဲ့”

“ဟိုလူကြီးပေါ့ ... ရိုးပုံရိုးလက်နဲ့ ... ဂေါ်လီတွေ အပြည့်ပဲ”

“ဟယ်”

“နာလိုက်တာ မပြောနဲ့ ... အမေသောင်းရယ်”

“အခုကော ဘယ်လိုနေသေးလဲ”

“ခဏလောက်ဆိုရင်တော့ ... သက်သာသွားမှာပါ အမေရယ် ... အော် ... ဒါနဲ့ မိစံကို ခေါ်ခိုင်းလိုက်တယ်”

“ဟယ် ... ဒီလူကြီး ... လွန်လွန်းတယ်”

“ဟုတ်ပဲ ... အမေသောင်းရေ ... နောက်တစ်ချိတဲ”

“အေး ... အေး ... မိစံကို ... အမေသောင်း လွှတ်လိုက်မယ်”

အမေသောင်း ... မိစံကို လွှတ်ပေးဖို့ ဟိုဘက်ကိုသွားတော့မှ ... ပိုဆိုးသည် ... အေးကို ... ဟိုလူက ဂေါ်နေသည် ... လူကို
... ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး ကြည့်သည် ... နာခေါင်းကို ပွတ်သည် ... ဟွန်း ... နာဘူးကြီး ... အေး မသိချင်ယောင်ဆောင်ပြီး ...
ဟိုဘက်ကို ငေးကြည့်နေသည် ... ရုပ်ရှင်ရုံက ပြတော့မယ်နဲ့ တူပါရဲ့ ... လူတွေ များလာသည် ... လက်မှတ်ဝယ်ကြ ...
မုန့်ဝယ်ကြနဲ့ ... သူတို့များကြတော့လည်း ... ဘာအပူအပင်မှ မရှိဘူး ... သူတို့ဘဝတွေက ... ကောင်းလိုက်တာနော် ...

အေးရဲ့ ... ဟိုဘက်နားမှာ အတွဲတစ်စုံ ... ဘာရယ်မဟုတ်ဘူး ... ကြည့်မိလိုက်တော့ ... ငယ်ငယ်လေးတွေပါပဲ ...
ကောင်လေးကတော့ ပုံမှန်ပါပဲ ... ကောင်မလေးက လန်းပါတယ် ... မျက်နှာက ကိုရီးယားမလေးလို ...
သေချာပြင်ဆင်ထားတယ် ... စပို့ရှပ်လေးမှာ ... ကာတွန်းရှပ်လေးနဲ့ ... အောက်က ဂါဝန်လေးကတော့ တော်တော်တိုသည်
... ကောင်မလေးက ... ခြေတံလေးကလည်း လှသည် ... တင်လေးက ကောက်ကောက်လေး ... နဲ့နဲ့တော့
ပဲများတယ်ထင်တယ် ... ကောင်လေးလက်ကို ဖက်ထားတယ် ... ပြီးတော့ ... ခေါင်းလေးနဲ့ မှီထားလိုက် ... စကားတွေ
တတွတ်တွတ်ပြောလိုက်နဲ့ ... ကောင်မလေးရဲ့ ရင်သားက ... သူ့တံတောင်ဆစ်နဲ့ ... ထိနေတယ် ...
ကောင်မလေးမျက်နှာက ... ပန်းရောင်လေးသန်းနေတယ် ... အော် ... လူကြားထဲမှာ ... စိတ်ကြံအောင် ဆွပေးနေတယ်နဲ့
တူပါရဲ့ ... ဟင်းဟင်း ... ဒီအတွဲမလွယ်ဘူး ... ရုပ်ရှင်ရုံထဲမှာ ... လက်ကမြင်းကြောထကြအုံးမယ် ထင်ပါရဲ့ ... အေးက ...
ဒီလိုင်းထဲ ရောက်နေလို့လား မသိဘူး ... စိတ်ထဲကတော့ သိနေတယ် ... သိပ်မကြာဘူး ... ဒီကောင်မလေးတော့ ...
ခံရတော့မယ်ထင်တယ် ... အို ... ဘာဖြစ်လဲ ... သူ့ဘာသာ ကျေနပ်လို့ ... သူ့ရိုစားသူခံတာ ... ငါနဲ့ ဘာဆိုလို့လဲ ... အေး
... ဒီဘက်ပြန်လှည့်လိုက်တော့ ... ဟိုခေါ်တောက ... အေးကို ကြည့်နေဆဲ ...

သူက အေးကို ... မျက်စပစ်ပြသည် ... အို ... ငါတော့ သေတော့မှာပဲ ... အေး ... တာဝန်ကျ ပြုံးပြသည် ... အေး
အနားကို ကပ်လာပြီး ...

“ညီမလေးနဲ့ ရုပ်ရှင်ကြည့်ချင်လို့ ... အားရဲ့လားဗျာ”

အောင်မြတ်လေး ... အေး ... ညီမလေးတဲ့ ... ဒီလူလူမျိုးတွေက ... ပိုဆိုးတယ် ... ညီမလေး ခေါ်ရင် ... မျော့နေအောင် ကိုယ်ဖိရင်ဖိလုပ်တတ်တယ် ... ရုပ်ရှင်ကြည့်ချင်တယ်တဲ့ ... ခက်တာပဲ ... အေး မလုပ်ချင် ... ဒီအလုပ်က သက်သာတယ်ဆိုပေမယ့် ... အေး မလုပ် ... ရုပ်ရှင်ရုံထဲမှာ ... တောင်ကိုင် မြောက်ကိုင် ... ဟိုနှိုက်ဒီနှိုက်လုပ် ... သူ့ကိုစွဲပြီးအောင် ... လက်နဲ့လုပ် ... ပိုက်ဆံပိုရချင်ရင် ... ပါးစပ်နဲ့ လုပ် ... ကျန်တာကို လုပ်နိုင်ပါတယ် ... ဒင်းတို့ဟာကိုတော့ ... မစုပ်ချင်ဘူး ... ရွံတယ် ... ဘာလို့မှန်းကို မသိ ... စုပ်ရမယ်ဆိုတဲ့ အတွေးဝင်လာရင်တောင် ... အေး အန်ချင်သည် ...

“အားပါတယ် အစ်ကိုရဲ့”

သူက ... ညီမလေးဆိုတော့လည်း ... ကိုယ်က ... အစ်ကိုလို့ ပြန်ခေါ်ရတော့မှာပေါ့ ...

“မုန့်ဖိုး ဘယ်လောက်ပေးရမလဲ”

“၄၀၀၀”

“အင်း”

“ဟိုနော် ... ဟိုဟာတော့လုပ်ပေးဘူးနော်”

“ဘာဟိုဟာလဲ”

“အို ... အစကိုကလည်း ... ပါးစပ်နဲ့”

အေး ... ဆက်မပြောချင် ... ရှက်သည် ... ရွံသည် ... ဒီလိုစကားကို ပြောမထွက် ... လည်ပင်းမှာ တစ်နေသည် ...

“အော် ... မလုပ်ခိုင်းပါဘူး”

“ဒါနဲ့ ... လက်နဲ့ပဲလား”

တစ်ချို့က ... ညစ်တတ်သည် ... ရုပ်ရှင်ရုံထဲမှာ ... ဟိုကိုင်ဒီကိုင်လုပ်ပြီး စိတ်က ထလာတော့ ... အတင်းလုပ်ချင်လာသည် ... ပြောတုန်းက တဈေး ... လုပ်ခိုင်းတော့ တဈေး ... ပိုက်ဆံပိုတောင်းရင် ... စကားများတတ်လို့ ... အပြတ်မေးထားတာ ...

“အပြီးဆိုရင်ကော ...”

“၆၀၀၀”

အေး ... မလုပ်ချင်လို့ ... တမင်ဈေးမြင့်လိုက်တာ ... အေး မှားသွားသည် ... ဒီလို နာဘူးတွေက ... ငွေ နှစ်ထောင်ကို ဒီအချိန်မှာ ချွေတာမှာ မဟုတ် ...

“မဟုတ်ဘူးလေ ... ရုပ်ရှင်ရုံထဲမှာက ... လက်နဲ့ ... ဟိုလေ ... တည်းခိုခန်းမှာက ... အပြီးလုပ်မယ်”

ဟိုက် ... အေး ... သေပြီ ... ဒီနေ့ နှစ်ပင်ဆွဲမယ်ဆိုတဲ့ ... ကောင်တွေနဲ့ချည်းပဲ ကြုံနေရတယ် ... အေး မျက်နှာ နည်းနည်း မွဲသွားချင်သည် ... မလုပ်ရဲ ... ငွေလိုတော့လည်း ... လိုက်ရမှာပေါ့ ...

“အားလုံး ... ၁၀၀၀၀”

“အဆင်ပြေတယ် ... လာ ... ရုံထဲဝင်တော့မယ်”

“လက်မှတ်ဝယ်ရအုံးမယ်လေ”

“ဝယ်ထားပြီးပြီ”

ဟိုက် ... ဒီလူကြီးက ... အကုန်ပြင်ဆင်ထားတာပါလား ... ယောက်ျားတွေများ ဆန္ဒတွေ ... ထကြွနေရင် ... တက်ကြွနေတော့တာပဲ ...

“ဒါဆိုလည်း ... အစ်ကို အရင်ဝင်”

“လာပါကွာ ... အတူတူဝင်ကြမယ်”

အော့မယ် ... ဒင်းက ... အေးလက်ကို ... ဖမ်းကိုင်ပြီး ... ရုပ်ရှင်ရုံထဲ ... ခပ်တည်တည်နဲ့ လျှောက်သွားသည် ... အေး နည်းနည်း ကြောင်သွားသည် ... သူက တစ်မျိုးပဲ ... တခြားယောက်ျားတွေဆို ... အေးတို့ကို ... လက်ဆွဲဖို့ မပြောနဲ့ ... အတူတူစကားပြောတာတောင် ... ရွံသလိုလို ဘာလိုပုံစံ ... လမီးကုလည်း အတူတူမလျှောက်ချင် ... ခွာလျှောက်သည် ... တစ်ချို့လူနောက်တွေက ရိုသေးတယ် ... ဈေးစကားပြော ... တည့်လို့ ... တည်းခိုခန်း ကြွတော့ ... အေး အရှေ့ကလျှောက်သည် ... သူကနောက်ကလိုက်သည် ... တည်းခိုခန်းအောက်လည်း ရောက်ရော ... ဒင်းက မရှိတော့ ... အေးတို့ကို ခပ်တည်တည်နဲ့ ... တပတ်ရိုက်သွားတာ ... ဒေါသထွက်လိုက်တာ မပြောနဲ့ ... အံ့မယ် ... ပြန်တွေ့ရင် ... လျှာထုတ်ပြတတ်သေးသည် ... ဟင်း ... ဟင်း ... နောက်ပိုင်း ... ခေါ်ရင် ... ကိုယ်တော်တွေကို ... အရှေ့က ကြွခိုင်းသည် ... အေးက နောက်ကလိုက်သည် ... တစ်ခါခံဖူးတော့ နားလည်သွားပြီလေ ... တစ်ခါ အလိမ်ခံရရင် ... ကိုယ် မသိလို့တဲ့ ... နှစ်ခါအလိမ်ခံရရင် ... ကိုယ် ညံ့လို့တဲ့ ...

အေး ... ကော့ကော့ ... ကော့ကော့နဲ့ ... ရုပ်ရှင်ရုံထဲ ရောက်သွားသည် ... ရုပ်ရှင်ရုံဝက အစောင့် ဦးလေးကြီးက ... အေးကို ကြည့်ပြီး ...

“အေး ... ဒီနေ့ ... ငါတို့ရုံကို ... လာကြည့်တယ်ဟေ့”

“ဦးနော်”

တံခါးဝက ... လက်မှတ်သိမ်း ... ကိုမြင့်သိန်းက ... အေးတို့ကို ကြည့်ပြီး ...

“အေး ... အပေါ်ကိုကြွပါခင်ဗျာ”

အေး ... လက်သီးထောင်ပြသည် ... အကုန်လုံးက ... စပ်ဖြဖြ ... အေးကို လက်ဆွဲလာတဲ့ လူက ... ကြောင်ပြီး ... အေးကို လှည့်ကြည့်သည် ...

“မြန်မြန်တက်ပါ ... အစ်ကိုရယ် ... မျက်နှာပူလာပြီ”

အေးကို ပြန်ပြီးပြသည် ...

“ဟဲ ဟဲ ... မရှက်ပါနဲ့ ... ညီမရယ်”

“မရှက်ပါဘူး ... ဒါနဲ့လေ ... အလုပ်မစခင် ... ပိုက်ဆံလေး မစပါအုံး ... အစ်ကို”

“ဟုတ်ပါရဲ့ ... ၁၀၀၀၀ နော် ... ရော့”

၁၀၀၀ တန် ၁၀ ရွက် ... အေး သေချာရေပြီး ... ပိုက်ဆံအိတ်သေးလေးထဲ ထည့်လိုက်သည် ...

“ဟုတ် ... ပြည့်တယ် ... အစ်ကို”

“ဟဲ ... ဟဲ ... အဆင်ပြေအောင်တော့ လုပ်ပေးရမယ်”

“လုပ်ပေးမှာပေါ့ အစ်ကိုရဲ့ ... အေးက ... အလုပ်လုပ်ရင် ... စေတနာပါပါတယ်”

“ဟဲ ဟဲ ... အပြောကတော့ ချို့ပျံ့”

“ဟီး”

စကားပြောရင်း ... အထဲဝင်တော့ ... ရုပ်ရှင်က စပြနေပြီ ... အထဲမှာ မှောင်မည်းနေတာပဲ ... အလင်းကနေ ... အမှောင်ကို လာတော့ ... ဘာမှမမြင်ရ ... အစောင့်တစ်ယောက်က ... လက်နှိပ်ခါတ်မီးနဲ့ ထိုးပြသည် ... အံ့မယ် ... ဟိုလူက ... ပိုင်းစိုးပိုင်နင်း ... အေးခါးကို ဖက်လိုက်သည် ... ဟွန်း ... အေး ရုန်းကြည့်သေးသည် ... မရ ... သူက သဘောတွေ ကျနေသည် ... လှေခါးတက်တော့ ... အေး ခါးကို ဖက်နေရာကနေ ... အောက်ကိုလျှော့ပြီး ... တင်ပါးကို ... လက်ဝါးနဲ့ အုပ်ကာ ညှစ်သည် ...

“အို ... အစ်ကိုကလည်း”

“ညီမက ... လှတယ်ဗျာ”

“အိုး ... မညှစ်နဲ့လေ ... နာတယ်”

“အိုးက ကားတစ်နေတာပဲဗျာ”

ဟာ ... နားရှက်စရာတွေကို ... ဒင်းက အသားယူပြီး ပြောနေတယ် ... ခက်ပါတယ် ... အေး ... လှေခါးထစ်အချိုးမှာ ... ခြေချော်သွားသည် ...

“အို ... အမေ့”

သူက လက်သွက်လွန်းတယ် ... အေး ခါးကို ညာဘက်လက်နဲ့ သေချာဖမ်းထားတယ် ... နောက်လက်တစ်ဖက်က ... အေး ... ရင်သားကို ဖမ်းကိုင်ထားတယ် ... အေး သူ့လက်ကို ခါထုတ်လိုက်သည် ...

“အို ... အစ်ကိုကလည်း ... ”

ပိုက်ဆံပေးပြီးပြီဆိုပေမယ့် ... နည်းနည်းတော့ ကဲလွန်းသည် ... အေးတို့ထိုင်ရမယ့် ဒီစီတန်းရောက်တော့ ... အေးတို့ ထိုင်ရမှာက ... ထောင့်ဆုံးမှာ ... ဟင်း ... ငါတော့ ... ကောင်းကောင်း သမခံရတော့မယ်နဲ့တူတယ် ... ထောင့်ဆုံးကို ဝယ်ထားတယ်ဆိုတော့ ... ပညာတော့ မနည်းလောက်ဘူး ... ခုံတွေကလည်း ... ကျပ်လိုက်တာ ... အရှေ့က ကာထားတဲ့ ... သုံးထပ်သားပြားနဲ့ ... ခုံနဲ့က ... ခြောက်လက်မလောက်ပဲ ကွာတော့ ... ဝင်ရထွက်ရ ခက်သည် ... ထိုင်နေတဲ့လူတွေက ... ခြေထောက်တွေကို ဆိုဖာပေါ် ဖယ်ပေးမှ ... ဝင်ရတာ အဆင်ပြေသည် ... ဘေးခုံတွေကို ကျော်ပြီး ဝင်လာတော့ ... ထောင့်ခုံရောက်ခါနီး တစ်ခုံမှာက ... ဟိုစုံတွဲ ... အော်အော် ... ဒင်းလေးတို့က ... ကုလားကား လာကြည့်ကြတာကိုး ...

အံ့မယ် ... ကောင်မလေးက ... သူ့ကိုကိုရင်ထဲ မှီထားတဲ့ပုံစံတောင် မပြောင်းဘူး ... အေးတို့ကို ဖယ်ပေးသည် ...
တော်တော်ရဲကြတာပဲ ... ဟင်း ဟင်း ... ကုလားကားက ... သုံးနာရီ ... ကောင်မလေး ... ကောင်းကောင်း
အနို့ကံခံတော့မယ် ... အေး ... နည်းနည်းပြုံးချင်ချင် ဖြစ်နေသည် ... မနာလိုတာလား ... ကျေနပ်တာလား သူ့ကိုယ်သူ
မဝေခွဲတတ် ... ဟိုက် ငါလည်း ... ခံရမှာပဲ ... ဘာထူးလဲ ... သူတို့ကို ကျော်ပြီး ... အေးတို့ ခုံကိုရောက်လာတော့ ...
သူက အရင်ထိုင်သည် ... အေးက ... သူ့ကို ကျော်ပြီး ... ထောင့်ဆုံးရောက်အောင်ထိုင်သည် ... ဒါမှ အဆင်ပြေမှာ ... အေး
... သူ့ကို ကျော်ဝင်တုန်း ... အေး ဖင်ကို လှမ်းနှိုက်သည် ...

“အို ... အမေ့”

အေး ... သူ့ပေါ်ကို ပစ်ထိုင်ပစ်လိုက်သည် ... သူကတော့ ... ဟဲ ဟဲ ဟဲ ... နဲ့ သဘောကျသည် ... အေးက ...
သူရင်ဘတ်ကို ... လက်သီးဆုပ်လေးနဲ့ ... ထုပြီး ...

“အစ်ကိုက ... အရမ်းဆိုးတာပဲ”

[ဇာတ်လမ်းက ဒီလောက်နဲ့ ပဲ အဆုံးသတ်ထားတယ်။ဆက်ရေးရင်တော့ ကောင်းမှာပါ။အောက်မှာဆက်ဖတ်ချင်သူတွေက
မေးထားလေရဲ့။]

မိအေးတော့နှစ်ခါနာတော့မယ်နဲ့တူတယ်
မိစံရော ဘယ်လိုနေသေးလဲ ဟင်

အရေးအသားတွေ အားကျစရာကောင်းလိုက်တာ။ ရန်ကုန်နေတုန်းက ဒီဝတ္ထုတွေရေးစားတဲ့ ဘော်ဒါက လူပျိုကြီး။
တွေ့ရင်အမြဲ ရင်ကော့ပြီးကြွားတယ်။ ငါကစာရေးဆရာတဲ့။ ဒီတော့ ကျွန်တော်တို့က ဝါးကနဲ ရယ်ပြီး မင်းလိုင်းက
အောက်လိုင်း စာရေးဆရာကြီးပါကွာ လို့ ပြောရင်းရယ်မောခဲ့တာလေးတွေတောင်ပြန်မြင်ယောင်မိသေး။